

Vándorzászló a szőregi tsz-nek

(Folytatás az 1. oldalról.)
tagja, a Hazafias Népfrent főtájkára, aki ünnepi beszé-
dében méltatta a kertészfalu
eredményeit, s átadta a meg-
tisztelő kitüntetését, a zászlót
és a vele járó pénzjutalmat.
dr. Csizmás Sándor, a járási
pártbizottság titkára, Rácz
Lajos, a megyei pártbizottság
tagja és Csóori Sándor József
Attila-díjas költő kísérték el
Szőregre dr. Erdei Ferencet.
Már a reggeli órákban er-
keztek a táviratok, amelyek-
ben gratuláltak az Egyetértés
Termelőszövetkezetnek, hogy
1968-ban országos verseny-
ben a speciális kategóriában
első díjat nyertek. Táviratot
küldött többek között dr.
Dimény Imre, a mezőgazda-
sági és élelmiszerügyi mí-

niszter, valamint Török Lasz-
ló, a Csongrád megyei tanács
vb elnöke. Mint az ünnepi
szónoklat megemlékezett ró-
la, méltó helyre került a
vándorzászló, a szövetkezet
jogosan foglalta el helyét
az ország legjobbjai között,
hiszen az elmúlt öt év alatt
különösen megbecsülendő,
eredményt ért el a gazdakö-
zösség. Az elmúlt év adatai-
ból is említett néhányat,
így a 44 millió forintos ár-
bevétele, a 22 millió forintos
bruttó és a 10 millió forintos
nettó jövedelmet, ami egy-
ben azt is jelentette, hogy 12
millió forintot osztottak ki a
tagságnak munkadíjként, s
egy tagra átlagosan 30 ezer
forint jövedelem esett. A jö-
zan paraszti számítás egye-
sült itt a korszerű, okos gaz-

dálkodásra való törekvéssel,
s az új gazdasági mechaniz-
mus szellemében. A tsz ve-
zetősége és szorgalmas tag-
sága így méltóképpen tart-
hatta tegnap a „második”
zárszámadását.
Dr. Erdei Ferenc az elis-
merések mellett felhívta a
figyelmet a jövőre, a fiatal-
sággal való törődésre is. Majd
a vörös vándorzászló átadása
után Gulyás Győzőnek, Len-
gyel Károlynak és Koszó
Györgynek átadta a Mező-
gazdaság Kiváló Dolgozója
jelvényt és a vele járó pénz-
jutalmat. Hárman miniszteri
dícséretben is részesültek, a
szövetkezet pedig pénzjuta-
lommal tisztelte meg a jók
közül is a legjobbakat.

Szegedi lakásgondok és kilátások

Ha az isten kőműves is
volna... Azt bizony
elgondolni is nagyszem-
rű, mert akkor — a már-
már reménytelen lakás-
igénylők szerint — csak ir-
galmas jóindulatát kellene
megnyerni, s teremene la-
kást amennyi kell. Mivel
azonban a lakáskérdés Sze-
geden nem tréfadolog, meg-
érdemli, hogy komolyan fog-
lalkozzunk vele. Nem azért,
mintha ezzel rögtön szám-
oznánk a bajokat, de leg-
alább lemondunk a csoda-
várásról és józanul vesszük
számba lehetőségeinket.

Vajon hányan várnak la-
kaskulcsra ebben a kama-
szosan növekvő, sok bajú,
törekvő városban? Már éve-
kel ezeltől is hét-nyolcezes
regimentről beszéltek a
„torony alatt”, s ma a szin-
te gigantikus erőfeszítések
ellenére sem vigasztalóbb a
helyzet. Sőt tartozunk az
igazságnak annyival, hogy
megmondjuk: a tanácsnál
sincs megbízható kimutatás
a jogos lakásigénylők szá-
máról, tekintve, hogy idő-
közben sokan kiutaláshoz
jutottak, mások megunták a
várakozást, s elköltöztek,
vagy a maguk erejéből vág-
tak neki a tengernyi gond-
dal járó építkezésnek. Ki-
lincselnek, morgolódnak,
„szocialista összekötések”
ügyében járkálnak az embe-
rek, aztán némelyik — ha
számítása nem válik valóra
— gyanúsítgat, vádaskodik,
bolond beszédre ragadtatja
olykor magát. Látja, mert
van jó szeme és lelkiismerete,
hogy valóságos házerőt
telepítettünk az utóbbi évti-
zed alatt, tudja, hogy négy-
száznál is több dohos odu-
ból, pincéből, roskatag vis-
kóból, mosókonyhából köl-
töztek családok egészséges
körülmények közt, mivel
azonban mindenki a maga
fájdalma miatt szokott szí-
szegni elsősorban, a lakásta-
lanok számszögéből nézve
érthető a türelmetlenség.
Sokaknak a szövetkezeti

vagy a társasházra való több
tízezer forintot is nehéz elő-
teremteni, általában még-
sem ez okozza a fő gondot.
Hanem a kinosan lassú
előbbrejutás, s ebből ere-
dően sokak számára a kilá-
tástalan helyzet. Eppen ezért
a lakásépítkezést már rég-
óta politikai kérdésként fog-
ja fel a városi pártbizottság
és a tanács is.

Egy fiatal tanár panasz-
kodott: rendszeresen esti kü-
lön órákat ad, nap mint
nap késő éjszaka vergődik
haza feleségével együtt a
szülei szoba-konyhás ottho-
nába, ott alszanak, ott kosz-
tolnak, csak hogy „összeve-
rjék” a szükséges pénzt egy
Alsóvárosra építendő társas-
házhoz. Már nincs is sok
híja, sikerült befizetniük a
esedékes összeget, mégsem
tudják, mikor lesz fedél a
fejük fölött. Úgy készül a
ház, mint a lucaszéke —
nem halad vele a vállalko-
zó. És ők tehetetlennek ér-
zik magukat. Egy rendőr
őrmeester többé megával az
újszegedi Bérkert utcán vá-
gott neki a költséges épít-
kezésnek. Amikor elkészült
az alapozás, a termelőszö-
vetkezeti építőbrigád vezetői
otthagyták félbe a munkát,
mert más építetők többet
ígérték nekik. Most a rendőr
és társai kétségbeesetten
szaladgálnak szakemberek
után, mert a következő té-
len már a sajtójukban sze-
retnének lakni. Ki tudja,
sikerül-e?

Szegeden a mögöttünk le-
vő alig több mint másfél
évtizedben összesen 9129 la-
kás épült fel. Sok ez vagy
kevés? A „városatyák” nem
tétlenkedtek, sőt a megyei
és a városi pártbizottsággal
együtt mindent megmozgat-
tak azért, hogy évről évre
több lakáshoz jusson a vá-
ros. Úgy ránézetre elég mu-
tatóst képet is kapunk: szá-
zánál jóval több új, emeletes
lakóházat tartanak már szá-
mon a városuk csinosodására
őny büszke szegediek. Igen
ám, de az 1960. évi népszám-
láláskor még a százezret sem
érte el egészen az itteni
lakosok száma, ma pedig
keves híján 130 ezer ember
vállja magát szegedinek. Ezt
tudva rögtön szembetűnik,
hogy bizony alig léptünk
előre, különösen, ha figye-
lembe vesszük az úgyneve-
zett csökkent értékű lakáso-
kat is, amelyekben csak
meghúzódni lehet, de kényel-
met már kevésbé nyújtanak.
Ezért teljesen egyetértünk a
városi párt-végrehajtóbizott-
ságnak azzal az álláspontjával,
hogy a jövőben csak az
összkomfortok építését ér-
demes szorgalmazni. Svéd-
országi példákra hivatkozva
még a szaklapokban is el-
hangzottak olyan vélemény-
nyek, hogy gyors megoldá-
sul Szegeden különösen he-
lyes volna tetők alatti, olcsó
manzardokat kiképezni.
Csak hogy Svédországban a
lakásoknak mintegy 90 szá-
zaléka teljes értékű, Szeged-
en pedig — ahol korábban
elégé beugrottunk a „töb-
bet, ha kicsi is” nézetnek —
vétek lenne tovább szaporí-
tani az igen szűk „lyukak”
számát. Használhatóságukat,
lakók hangulatát tekintve
ezek az igazán drága laká-
sok, ezért a jövőben fölös-
leges költeni rájuk, kár
energiát ölni beléjük.

Több lakásra van szükség
Szegeden, ezt mindenki tud-
ja. De hogyan? — erre a
kérdésre már jóval nehe-
zebb válaszolni. Dicséretes a
városi tanácsnak az a szán-
dék, hogy a lemaradást
megszüntetendő a IV. ötéves
tervben épüljön fel 11—12
ezer állami lakás. Ez még az
épitendő nagykapacitású
házgyárat számítáiba véve
is túlzottnak tűnik. Az „adj
uramisten sokat, de rögtön”
lehet szimpatikus, mindany-
nyunknak tetsző óhaj, de a
lehetőségeinket ismerve
aligha valószínűsíthető meg.
Arra alkalmas lehet, hogy maxi-
mális erőfeszítésre serkent-

sen minden illetékes szervet,
s ez önmagában is feltétle-
nül hasznunkra válik.

Mire számíthatunk, mi-
lyenek a kilátásaink?
Sokat számít legelő-
ször is az a tény, hogy most
már kezd gazdaságossá, nye-
reséget hozóvá válni nem-
csak a gyáracsarnokok sere-
lése, hanem a lakóházépítés
is. Ez olyan húzóerő az új
mechanizmusban, hogy vár-
ható az építők nagyobb igye-
kezete, gyorsabb és kifogás-
talanabb munkája. Eppen
ezért a tanácsi építő vállala-
latot szintén képessé kell
azért is, mert ez a vállalat
eddig zömmel inkább csak
tatarozással foglalkozott,
amiből elég vékonyan csur-
rant számára a pénz. Ahol
pedig kevés a kereset, on-
nan előbb-utóbb elmenekül-
nek a munkások. Kinek
használna ez? A lakásprog-
ram meggyorsításának sem-
miképpen. A megye és a
város vezetői elősegítik,
hogy ez a vállalat kapja
meg lehetőleg a blokkos
építkezéseket, s a téglá-
blokkból az eddigi nyolc-
száz helyett ezer lakást le-
hessen évente építeni. Mun-
kákézt nélkül természetesen
is csak óhaj lenne, már
most elkezdődik tehát a
szervezés, a toborzás, s álta-
lagosan a IV. ötéves terv he-
lyi tennivalóinak kidolgozá-
sa.

A házgyár is „belép” majd
a termelésbe. Jó reményeink
vannak arra, hogy 1971
második felében már meg-
kezdje a próbaüzemelését, és
az utána következő eszten-
dőben már teljes kapacitá-
sal működjen, lehetőleg a
megyei állami építőipari
vállalat keze alá. Ha figye-
lembe vesszük, hogy a ház-
gyár évente 2500 több tí-
pusú lakást produkál majd,
bizhatunk a III. ötéves terv
idején felépülő lakásszám
megkétszereződésében 1975-
ig.

Az elgondolások olyanok,
hogy minél kevesebb költ-
séggel sok kényelmes lakás
épüljön fel. A telepítés szem-
pontjából azért kerül első
helyre Tarjátételep, utána a
déli nyugati városrész, később
pedig az Odessza-lakótelep
befejezése, mert ezeken a te-
rületeken lényegében sza-
nálások nélkül lehet több
ezer új lakást emelni. Emel-
lett azonban nem mondunk
le a belső városrészek fej-
lesztéséről, sőt az emeletré-
építésekéről sem. Mintegy 2
ezer lakást terveznek Sze-
ged belterületére és a su-
gárutakra, hogy a városkép
még impozánsabb, megka-
póbb legyen. A város lakó-
házainak megóvása, felújítá-
sa olyan magatartól érteendő,
állandó feladatunk, mint
ahogyan az igényes gazda
rendben tartja saját portá-
ját. Fontos ez a közművek
karbantartása végett is. Más-
részt figyelembe veendő,
hogy a közintézmények zö-
me a központban helyezke-
dik el, amelyekből nem szí-
vesen települ messzire a
lakosság. Különösen sürgös-
sé vált az egyre forgalma-
sabb Kossuth Lajos sugárút
felújítása, továbbá a szegedi
postaközpont felépítése. Ha
nem intézkedünk idejében,
maholnap kínlódássá válik a
közlekedés a főútvonalakon
és az interurban telefonbe-
szelvények is lehetetlenné

Medenekelőtt az építő-
ipari vállalatok tel-
jesítőképeségét mu-
száji fokozni. A területek
előkészítéséről már gondos-
kodott a város vezetősége,
most munkásokra, gépekre, a
különböző szervek és vállala-
tok harmonikus együttmű-
ködésére van szükség, hogy
1970-től kezdve öt év alatt
legalább 6—8 ezer új állami
lakásba beköltözhesse a
nagyon rászorult családok.

F. NAGY ISTVÁN

A jó munka újabb elismerése

NKfV

Sikeresen készült fel a
rendszeres olajtermelésre, va-
lamint üzemfejlesztési fel-
adatainak is jól eleget tett a
Nagy-alföldi Kőolaj- és Föld-
gáztermelő Vállalat — s en-
nek szegedi üzeme. A kiemel-
kedő munka alapján az
NKfV elnyerte a Miniszter-
tanács és SZOT vörös vándor-
zászlaját.

A központi, szolnoki ün-
nepesség mellett erről Szege-
den is megemlékeztek teg-
nap délután az algóvi ipar-
telep ebédjében. Az ünnepsé-
gen a Csongrád megyei, va-
lamint a Szeged városi párt-
bizottság nevében dr. Németh
Lajos, az MSZMP Csongrád
megyei bizottságának osztá-
lyvezetője köszöntötte a
dolgozókat. Ott volt az ün-
nepes Kovács Attila, a
városi pártbizottság munka-
társa is.

ECSET- ÉS SEPRÚGYÁR
Több millió forint értékű
munkával teljesítette túl ex-
porttermelési feladatait a
Szegedi Ecset- és Seprűgyár.
A szép eredmények alapján
a gyár másodszor nyerte el a
Szeged m. j. városi tanács és
az SZMT által adományozott
Szocialista Vállalat címet.

A sikerről tegnap a seprű-
gyár nagytermében tartott
megemlékezést a gyári kol-
lektíva. Az ünnepségen meg-
jelent és köszöntötte a dolgo-
zókat Reseterics Sándorné,
az MSZMP Csongrád megyei
párt-végrehajtóbizottságá-
nak tagja; az elnökségben ott
volt dr. Komáromi László, a
Szeged városi pártbizottság
tagja is. A Szocialista Vállalat
cim elnyerését tanúsító
oklevelet Halász Árpád, a
Szeged m. j. városi tanács vb
elnökhelyettese adta át Vég-
vári Istvánnak, a gyár
igazgatójának.

KŐOLAJFŰRÁSI ÜZEM
Tegnap a kőolajfűrészi
üzem dorozsmai munkásszá-
lításán ünnepséget rendeztek,
amelyen részt vett — és a
megyei, illetve városi párt-
bizottság üdvözlését tolmá-
csolta — Berta István, az
MSZMP Csongrád megyei bi-

zottságának munkatársa. Ott
volt Szalybely Mihály, a Sze-
ged városi pártbizottság tag-
ja, valamint a szegedi váro-
si, társadalmi, politikai sere-
zetek, a testvérüzem több
vezetője is.

Csizmeg István párttitkár
megnyitó szavai után Mezősi
József, az Alföldi Kőolajfű-
részi Vállalat igazgatója be-
szélt a szegedi kutatók mun-
kájáról, majd átnyújtotta az
Elüzem-cím elnyerését tanúsí-
tó oklevelet Hingl József-
nek, a szegedi üzem ve-
zetőjének.

FŰSZER ÉS VEGYIANYAG NAGYKERESKEDELMI VÁLLALAT

A Csongrád—Bács megyei
Fűszer és Vegyianyag Nagy-
kereskedelmi Vállalat tavalyi
eredményei alapján az ország
ilyen jellegű nagykereskedel-
mi vállalatának legjobbjá-
ként elnyerte a Kiváló vállala-
lat címet, s az oklevelet Mol-
nár Károly, a Belkereskedel-
mi Minisztérium főosztály-
vezetője tegnap adta át. A
vállalat ünnepségen megie-
lent és felszólalt dr. Varga
Dezso, az MSZMP Csongrád
megyei bizottságának osztá-
lyvezetője is.

SÜTŐIPAR

A Csongrád megyei Sütő-
ipari Vállalat tegnap este a
Hungáriában központi ren-
dezvényen ünnepelte azt,
hogy első ízben nyerte el a
Kiváló vállalat címet. Az
ünnepségen részt vett dr.
Kovács Lajos, az MSZMP
Csongrád megyei bizottságá-
nak osztályvezetője, Csá-
penszki István, az MSZMP
szegedi járási bizottság első
titkára, Csaba József, a Me-
zőgazdasági és Élelmiszerügyi
Minisztérium, valamint He-
gedűs Ottó, az EDOSZ-köz-
pont elnökségének képvisel-
teiben. Sinkó Ferenc igazga-
tónak dr. Paczuk István, a
Csongrád megyei tanács vb
elnökhelyettese nyújtotta át
az oklevelet.

HÁZIIPAR

Tegnap Kisteleken meleg
hangulatú házi ünnepség ke-
retében adták át a tápéi Há-

ziipari Termelőszövetkezet
kisteleki részlegének a „Ki-
váló csoport” cím kitüntet-
ését, amelyet Nagy Pál, a
Háziipari Termelőszövetkezet
elnöke nyújtott át a részleg
vezetőjének, Kis Pálnak.

VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG

Az Alsó-tiszavidéki Víz-
ügyi Igazgatóság tegnap dél-
előtt a Tisza Szálló nagy-
termében tartotta ünnepsé-
gét, amelyen a Miniszter-
tanács és a SZOT vörös vándor-
zászlaját adták át az
igazgatóságnak. Az ünnepsé-
gen megjelent és a zászlót
átadta Dégen Imre államtit-
kár, az Országos Vízügyi Hi-
vatal elnöke. Ott volt dr.
Komócsin Mihály, az MSZMP
Csongrád megyei bizottságá-
nak titkára, dr. Paczuk Ist-
ván, a Csongrád megyei ta-
nács vb elnökhelyettese, dr.
Dobi Ferenc, a MEDOSZ
országos titkára és Halász
Árpád, a városi tanács vb el-
nökhelyettese.

Apró Antal elvtárs a nagygyűlés szónoka

A mai ünnepi program

Ma, május elsején, a viláproletáriátus nagy ünne-
pén Szeged dolgozói is az alkalomhoz illően ünnepelnek.
6—7 óra között zeneszóra ébred a város. A kerüle-
tekben a munkásörög, a MÁV fúvószenekara és két né-
pizenekar ad zenés ebresztőt.
9—10 óráig a város dolgozóinak felvonulása hét útvo-
nalon a Széchenyi térre. A felvonulás és a nagygyűlés
idején, illetve utána is egy ideig a város egyes részein
korlátozzák a közúti járművek forgalmát.
10 órakor ünnepi nagygyűlés a Széchenyi téren. A
nagygyűlés szónoka Apró Antal, az MSZMP Politikai Bi-
zottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese.
Rossz idő esetén a nagygyűlés a Szabadság moziban lesz.
11 órakor térzenét ad a Széchenyi téren a munkás-
örög zenekara. Az újszegedi ligetben megkezdődik a
vidám májális.
15 órakor kulturális műsor az újszegedi szabadtéri
színpadon, Vidám zenés május címmel.
Ugyancsak 15 órai kezdettel a bábszínházban a Tol-
di című bábdarabot adják elő.

Munkásmozgalmi veteránok kitüntetés

Népköztársaságunk Elnöki
Tanácsa a „Szocialista Ha-
záért Erdemrend” kitüntet-
ést adományozta a munkás-
mozgalm 11 Csongrád me-
gyei veterán harcosának. A
kitüntetéseket május 1., a
proletár nemzetköziség nagy
ünnepe alkalmából nyújtot-
ták át tegnap délelőtt a sze-
gedi megyeházán.
Részt vettek az eseményen
a megyei pártbizottság, a
szegedi városi pártbizottság,
a Csongrád megyei, vala-
mint a szegedi megyei jogú
városi tanács vezetői képví-
selői, közöttük Győri Imre
elvtárs a KB tagja, a me-
gyei pártbizottság első titka-
ra, Török László elvtárs, a
Csongrád megyei tanács vb
elnöke, Sipos Géza elvtárs, a
szegedi városi pártbizottság

titkára, dr. Biczó György
elvtárs, a szegedi megyei jogú
városi tanács vb elnöke.
Győri Imre elvtárs méltat-
ta a munkásmozgalm, a
kommunista párt, a szak-
szervezeti, valamint a szo-
ciáldemokrata baloldal nar-
cainak jelentőségét. — Par-
tunk javaslatára államunk a
legmagasabb elismerésben
részesíti azokat, akik a múlt-
ban és a felszabadulás első
perceitől napjainkig a küz-
delem első soraiban haladtak
— mondotta. Majd Török
László elvtárs, a megyei ta-
nács vb elnöke átnyújtotta a
kitüntetéseket. Rövid pohár-
köszöntőben kívánt erőt,
egészséget a veteránoknak.
A kitüntetettek nevében Hor-
váth Ferenc elvtárs mondott
köszönetet az elismerésért.

Kiváló vállalat a Szegedi Nyomda

Szerdán a kora esti órák-
ban bensőséges hangulatú
ünnepség keretében emlé-
keztek meg a Szegedi Nyom-
da dolgozói arról, hogy el-
nyerték a kitüntető Kiváló
vállalat címet. Az ünnepsé-
gen részt vett dr. Antalffy
György egyetemi tanár, a
megyei párt-végrehajtóbizott-
ság tagja, dr. Pataki
Antal, a megyei tanács vb
tervezőjének vezetője, dr.
Csikós Ferenc, a szegedi vá-
rosi tanács vb titkára és
Ivánku Jánosné, az MSZT
képviselőjében. Bene Gyula
út-titkár megnyitó szavai
után Vincze György vállalat
igazgató emlékezett meg
május 1-e jelentőségéről, a
szocialista munkaversenyről

és a vállalat eredményéről.
A beszámoló követően a
Könnypár Kiváló dolgozó-
ja kitüntetését adták át
Vincze György igazgatónak,
Erményi Lajos műszaki
igazgatónak és Kiss Lajosné
főkönyvelőnek. Teleki Ist-
ván gépészeti brigádvéze-
tőnek és Ördögh Antal ma-
tematikai csoportvezetőnek.
A Vállalat Kiváló Dolgozója
jelvényt 13-an kapták meg.
A vállalat 30 szocialista bri-
gádjára közül most 2 brigád
az arany-, 1 az ezüst-, 3 a
bronz- és 6 a zöldkorsórut
érdemelte ki, négyet okle-
véllel jutalmaztak. A ki-
tüntetések jutalmazására
mintegy 60 ezer forintot
fordítottak.